

Pfv. V. 21. 569/2007/6.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága pártfogó ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a Debrecen Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala (4000 Debrecen, Kálvin tér 11.) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság előtt 9.P.21.218/2006. szám alatt megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.160/2007/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a felperesek által benyújtott Pfv. 3. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A felperesek részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját 7.200 (Hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg, amelyből az áfa 1.200 (Egyezer-kettőszáz) forint. A díjat a Magyar Állam viseli és a Legfelsőbb Bíróság utalja ki.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesek keresetükben közigazgatási jogkörben okozott káruk megtérítésére kérték az alperes kötelezését. Előadták, hogy 1989. április 21-én született F. nevű közös gyermekük az I.r. felperes betegsége miatt átmenetileg az egyik nagyszülőhöz került, akit jogerős ítélet kötelezett a gyermek kiadására, amelynek nem tett eleget. Az alperes a gyermek védelembe vételéről rendelkezett. Ennek ellenére a viszony köztük nem javult. Az alperes jogellenes és felróható magatartását abban jelölték meg, nem vett igénybe hatékonyabb eszközöket annak érdekében, hogy a nagyszülőnek a gyermekre gyakorolt befolyását korlátozza.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint a perben lefolytatott bizonyítás adatai alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a védelembe vétel tárgyában hozott határozatokat megelőzően is igen széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le annak érdekében, hogy a legmegfelelőbb döntést hozza. A határozat meghozatalát követően is mindent megtett annak érdekében, hogy a végrehajtás megtörténjen. Az alperes terhére ezért jogellenes magatartás nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek fellebbeztek.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel kiemelte, hogy a védelembé vétel intézményét a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (Gytv.) teremtette meg. Az alperes a Gytv. és a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX.10.) Korm. rendelet (Gyer.) keretei között csak segítséget adhatott ahhoz, hogy a családban a megromlott viszony normalizálódjék. Ezt azonban az érintettek közreműködése nélkül, akaratuk hiányában hatósági eszközökkel nem érhetette el. Az alperes a Közigazgatási Hivatal kijelölő határozata alapján csak 2004. december 28-ától járt el a felperesek gyermeke ügyében, ezért a felelőssége is csak ettől az időponttól vizsgálható. Három határozatot hozott, amelyekben a védelembé vétel fenntartásáról döntött. Ezek a gyermek érdekét szolgálták és megfeleltek a Gytv. és a Gyer. rendelkezéseinek. Az alperes elsőfokú gyámhivatala terhére semmilyen jogellenes magatartás nem állapítható meg. Határozatai, eljárása a jogszabályok adta lehetőségek szerint azt a célt szolgálták, hogy a felperesek és a gyermekük között a viszony javuljon. Ennek elmaradása nem róható az alperes terhére. Az adott ügyben ezért a kártérítési felelősségnek a Ptk. 339. § /1/ bekezdésében meghatározott együttes feltételei nem állapíthatók meg.

A jogerős ítélet ellen a felperesek pártfogó ügyvédjük útján terjesztettek elő joghatályos felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték, hogy a Legfelsőbb Bíróság azt változtassa meg, az alperest a kereseti kérelem szerint marasztalja vagy a felülvizsgálni kért határozatot helyezze hatályon kívül és az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat hozatala. Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, a Ptk. 339. §-ának /1/ bekezdésébe, a Ptk. 349. §-ának /1/ bekezdésébe és a Pp. 3. §-ának /6/ bekezdésébe ütközik. Az eljáró bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy az alperes terhére nem állapítható meg jogellenes és felróható magatartás. A mulasztása abban áll, hogy nem hozott olyan határozatokat, amelyek a családban kialakult rossz viszony helyreállítását elősegíthették volna. Az alperesnek az ügy bonyolultságára tekintettel jóval körültekintőbben kellett volna eljárnia és szigorúbb, hatékonyabb eszközöket kellett volna igénybe vennie annak érdekében, hogy a gyermekükkel a viszony helyreálljon. A másodfokú bíróság megsértette a Pp. 3. §-a /6/ bekezdésének a rendelkezéseit azzal, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmét a jogi képviselőjük részére nem kézbesítette.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértés esetén kérhető. A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A perben eljáró bíróságok a döntéshez szükséges tényeket feltárták, a tényállást a bizonyítás, a bizonyítékok értékelésének a szabályait megtartva állapították meg. A Legfelsőbb Bíróság ezért a jogerős ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet változatlan tényállásból kiindulva bírálta el.

A másodfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy az alperes gyámhatósága 2004. december 28-ától, kijelölés folytán járt el a felperesek gyermeke ügyében, ezért a bíróságnak az ezt követően folytatott gyámhatósági eljárás tekintetében kellett vizsgálnia, hogy az eljárás során történt-e jogellenes és felróható magatartás vagy mulasztás. A felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet indokolása helyesen hivatkozik azokra a jogszabályi rendelkezésekre, amelyeket az alperesnek a gyámhatósági eljárása során alkalmaznia kellett. A bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján, a Pp. 206. §-ában foglalt jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy az alperes a jogszabályi keretek között megtett minden olyan intézkedést, amely a felperesek és a gyermekük közötti kapcsolat javulását szolgálta. Marasztalásának a Ptk. 339. §-a /1/ bekezdése és a Ptk. 349. §-ának /1/ bekezdése szerinti feltételei nem állnak fenn.

A felperesek megalapozottan hivatkoznak arra, hogy a másodfokú bíróság mulasztott, mert az alperesnek a másodfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmét a jogi képviselőjük részére nem kézbesítette. Ezzel megsértette a Pp. 3. §-a /6/ bekezdésének a rendelkezését. A Legfelsőbb Bíróságnak a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján azt kellett vizsgálnia, hogy ez olyan eljárási szabálysértésnek minősül-e, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt. Mivel az ellenkérelem olyan tényeket és kérelmet nem tartalmazott, amelyet az alperes az eljárás korábbi szakában, a felperesek részére kézbesített beadványaiban nem adott elő, a Legfelsőbb Bíróság úgy ítélte meg, hogy a szabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására nem volt lényeges kihatása.

A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesek részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 1. §-ának /4/ bekezdése, és 5. §-a alapján állapította meg.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesek személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. november 8.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, dr. Bella Mária s.k. bíró,
dr. Erményi Lajos s. k. bíró

Nné

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő